СЕЛЯХАТТИН ЙОЛГИДЕН
SELAHATTİN YOLGİDEN
SELAHATTIN YOLGIDEN

ДОРИ НАСЪН СЪЗИРАМЕ НОЩТА
UYURKEN DE GÖREBİLİYORSUN GECEYİ
WHEN YOU SLEEP YOU CAN SEE THE NIGHT

СТИХОТВОРЕНИЯ
ŞİİR
POETRY

София • 2024

© Софийските метафори

© Селяхаттин Йолгиден, автор

© Азиз Шакир, превод от турски

© English translation by Jeffrey Kahrs, Mete Özel

© Диан Герганов, корица

Предпечат: Студио „Пан“

Редактор: Теодора Станкова

Коректор: Васил Костадинов

ISBN 978-619-92957-0-0

VERSOPOLIS

With the support of the
Creative Europe Programme
of the European Union

SELAHATTİN YOLGİDEN

UYURKEN DE GÖREBİLİYORSUN GECEYİ

ŞİİR

СЕЛЯХАТТИН ЙОЛГИДЕН

ДОРИ НАСЪН СЪЗИРАМЕ НОЩТА

Превод от турски
Азиз Шакир

СТИХОТВОРЕНИЯ

като вълк се спуснах в равнината под луната.
с окови четири на четирите крака: болка, ярост, колебание и страст.
и две писма, шест марки, четири печата!
спяхте. прозорците ви бяха цели в пара.
месецът ми бе баща. бях сигурен, че е така.
с умрял синигер на гърдите лежах до вас.
представяхте си, че не ще науча вашите лъжи. ха-ха.
та аз говорих с бога преди ден два.
затуй когато ме попитахте дали съм вярващ започнах тъй да вия.

а вие се подсмихвахте. ха-ха.
и влизахте и след това излизахте едни из други все така.
изблизвахте солта на другите в плътта.
а аз инстинкта да убивам в мен убивах през нощта.

веднъж покрай една река си смъкнах козината. и добре ми бе така.
разбрах, че всички някой ден се изморяваха. прекрасно, а!
аз виех непрестанно виех непрестанно
виех по каквото вие вълк.

bir kurt gibi indim ovaya ay ışığında.
dört bacağımda dört pranga: acı, nefret, kuşku ve tutku.
iki mektup, altı pul, dört damga!
uyuyordunuz. pencereleriniz buğuluydu.
ay benim babamdı. iyi biliyordum bunu.
göğsümde ölü bir baştankara uzanıyordum yanınıza.
yalanları sandınız içinizde tutarsınız. haha.
tanrı'yla konuştum geçen gün daha.
bir şeye inanıyor musun diye sorduğunuzda ulumam bundan.

siz gülümsüyordunuz. haha.
birbirinizin içine girip çıkıyordunuz hâlâ.
birbirinizin tenindeki tuzu yalıyordunuz.
ben içimdeki öldürme arzusunu öldürüyordum geceleri.

bir gün bir nehir kıyısında sıyrıldım postumdan. böyle iyi.
anladım herkes bir gün yorulur. ne âlâ!
uludum durdum uludum durdum
uludum bir kurt neyi ulursa.

вратът ми е по-тънък и от дръжка на кратуна. нощта, когато неусетно като демон
идва да ме грабне стените крепостни на вътрешния аз се срутват.
когато бъдат всички низпослани словеса прочетени на всички съществуващи езици,
когато в миг магиите загубят силата си аз какво да сторя?
сам съм. в улица без изход. сънищата чакам.

заради формата, която имаше утробата, в която раснах съм такъв.
докато дебнеха за жаби отракалите се едва отскоро
тук правех планове да ги ловя. ловците
до един, в това число и аз, ме отвращават. приемам всички болки.
родих се всички цялости **да раздробя.**

в скỳта си жената гълъбчетата приспива,
кърми таралежчета, чиято майка е била прегазена.
виждам виолетовите капиляри в нейните очи, в които
си мечтая да поплувам. извръща се и ме поглежда.
след малко ще си тръгне но въпреки това се взира.
чудесно знам, че знае, че без нея непоносим ще бъде винаги животът.
смее се в подножието на последната от крепостните кули на византия
една пчела е кацнала на лайка и маха вътре в мен с криле.
разхождаме се заедно, кафета пием. когато се оттегля от града денят ни
се затваряме в една от къщите за да отслужим онзи древен ритуал.

boynum bir su kabağının sapından ince. gece, bir ifrit gibi
habersizce benim için geldiğinde yıkılıyor surları içimin.
inmiş bütün sözler okunurken her dilde,
bütün büyüler bozulurken aniden ne yapmalıyım?
yalnızım. çıkmaz bir sokaktayım. rüyayı bekliyorum.

yetiştiğim rahmin şekli böyle diye böyle oldum.
sonradan görmeler kurbağa avlamak için beklerken
burada onları avlama planları kurdum. bütün
avcılardan tiksiniyorum. kendim dâhil. bütün acılar kabulüm.
bütün bütünleri parçalamak için doğdum.

koynunda güvercin yavrularını uyutuyor kadın,
anneleri ezilen kirpi yavrularını emziriyor.
gözlerindeki lila damarları görüyorum, içlerinde
yüzmeyi hayal ettiğim. dönüp bakıyor.
birazdan gidecek ama yine de bakıyor.
biliyorum bildiğini hayatın onsuz asla çekilmeyeceğini.
gülüyor; bizans'ın son burcunun eteklerinde
bir papatyaya konmuş arı kanat çırpıyor içimde.
dolaşıyoruz birlikte, kahve içiyoruz. gün çekilirken şehirden
kapanıyoruz evlerden birine o eski ibadet için.

достигнах вече възрастта, в която осъзнавам какво животът ми предлага
разбрах защо човекът не желае с нищичко да свиква
откъсвайки се пак и пак от всичко обичайно и обично. казва „ах“,
„така е много хубаво, нали? да можеше завинаги да си останеш в мен“.

а всъщност изнамирам храст за славей. и гора за лъв.
докосвам твоя гръб, бедрата ти, и мъхестите косъмчета.
целувам зѐниците ти, за да си ме спомнят. така.

geldim yaşamın bana sunduğu şeyleri anlayabilecek yaşa
öğrendim insanın neden hiçbir şeye alışmak istemediğini
alıştıklarımdan kopa kopa. “ah“ diyor, “
çok güzel böyle değil mi? keşke hep içimde kalsan.”

bir bülbüle ağaç buluyorum oysa. bir aslana orman.
sırtına dokunuyorum, kalçalarına, tüylerine.
gözbebeklerinden öpüyorum beni unutmasın diye. böyle.

1.

плачът бе забранен. мустангите помолиха за разрешение.
и отбелязах в синьо всички точки в степите, в които можеха да плачат.
един от тях оприличи едното ми око на цвят от ябълка.
употребих душата си. на тялото повярвах. затова и изостанах.
чаках ви да дойдете. защото бях човек.
понякога се случваше самият аз да съм нехаен понякога пък те не ми разказваха.
не знаех как да различа неправилно от правилно. с бяла котка
спяща с мен откраднах всичките ви сънища.
сега ако ви стиска не описвайте какво сте преживели.

2.

извиних се на пресъхналите речни коритà
отдръпналите се морета проститутките, които съм почерпил с ястия
на непрочетените книги. приготвих си една торба
в която бяха миналото ми и бъдещето ми. не знаех накъде отивам

1.

ağlamak yasaktı. izin istedi yılkı atları.
maviyle işaretledim bozkırda ağlayacakları bütün noktaları.
bir gözümü elma çiçeğine benzetti içlerinden biri.
ruhumu harcadım. bedene inandım.bu yüzden kaldım geride.
sizi bekledim gelin diye. çünkü insandım.
bazen ben bilmek istemedim bazen de bana söylemediler.
doğruyla yanlışın arasında kaldım. yanımda uyuyan
beyaz bir kediyle bir bir çaldım rüyalarınızı.
sıkıysa yazmayın şimdi yaşadıklarınızı.

2.

kurumuş dere yataklarından çekilmiş denizlerden
yemek ısmarladığım fahişelerden okunmamış kitaplardan
özür diledim. bir çıkın hazırladım
içinde geçmişim ve geleceğim. bilmiyordum gideceğim yeri

но поех на път.   попаднах на един изгубен цвят
в опашка на петел.   след като се любих с него
морето каза   „бях тук преди останалите“.
сдобрих се   с раците и хората научили се да четат отскоро.
станах част от мириса на слабините ти докато гледаше на мен отгоре.

3.

от ревност на виолончело се опитах да засвиря.   клетка си направих
до лятото ще спя. изхвърлих всички прилагателни.   и си закупих
сива риза,   която ако не изгладиш се превръща в шу̀ма.
„нека тялото ми бъде храм   за някаква религия, в която вярвам
само аз“   такива простодушни думи ти мълвях в очите ти загледан.
не знаех накъде съм тръгнал.   дойдох до тук по дирите
на невестулка.   подминах ги елшѝте,   с жените поговорих.
преродих се в сѐло без   магьосник.
смисъла на битието   в сънища открих.

yine de çıktım yola. kayıp bir renge rastladım
bir horozun kuyruğunda. “buradaydım herkesten önce”
dedi deniz girdiğimde koynuna.
yengeçlerle ve okumayı yeni öğrenenlerle barıştım.
bana yukarıdan bakarken kasıklarının kokusuna karıştım.

3.

kıskançlıktan çello çalmaya çalıştım. bir kafes yaptım kendime
yaza kadar uyuyacağım. bütün sıfatları attım. kendime gri bir
gömlek aldım, ütülenmediğinde kurumuş yapraklara dönüşen.
“benden başka kimsenin inanmadığı bir dinin tapınağı olsun
bedenin” böyle safça şeyler söyledim gözlerine bakarak.
bilmiyordum gideceğim yeri. bir gelinciğin peşinden
geldim buraya. kızılağaçları geçtim, kadınlarla konuştum.
büyücüsü olmayan bir köyde yeniden doğdum.
hayatın anlamını rüyalarda buldum.

4.

предпазих се от амулета с орда от лисици бели.
отскубнах от крилото на архангел гавраил перо. накарах птиците да ми завидят
във всички свои образи повярвах. бадемовите храсти
прекопах с писалка. в погледа на котарак прочетох,
че мястото, което възприемам като свое в битието води към небитието. в солун,
в ереван, в ерусалим, в мумбай повярвах в други богове.
помислих си да можеше да е настъпило най-после лятото. бях страшно изморен,
аз с никого не се бях запознавал, но когато чувах да ме поздравяват, поздравявах.
написах сума ти стихотворения с надежда, някой ден до някого да се докосват и лекуват

4.

beyaz tilkilerden oluşan bir orduyla korundum tılsımdan. cebrail'in kanadından bir tüy kopardım. kuşları kıskandırdım kendimin bütün suretlerine inandım. badem ağaçlarının altını kalemle kazdım. bir kedinin gözlerinden okudum hayatta kendime biçtiğim yerin hiçliğe çıktığını. selanik'te, kudüs'te, erivan'da, bombay'da inandım başka tanrılara. yaz gelse ne güzel olur diye düşündüm. çok yorulmuştum, hiç kimseyle tanışmadım ama selam verirlerse aldım. bir sürü şiir yazdım. günün birinde belki birine dokunur iyileştirir sandım.

„на гьокченур ч.“

от пет неща не се отказах никога

бе първото бокал от мед изваден след разкопки
продължили дълги нощи от тяло на жена
в едно великденско начало на деня поставих накит изработен
от въпросния бокал на шията на друга някаква жена.

второто е дядовият нож за бръснене стоманата му е английска,
ако по-внимателно се взреш, ще видиш отражението си по него.
даде ми го с думите: „с това да си прережеш китките като
навършиш съответните години в една от пролетните утрини
баща ми се оказа по-чевръст от мен и го обагри в алено.

третото е огледалото на мама от моминството от взирането ѝ среброто му
се е изронило, а на гърба му пише: амбулантен продавач аврам леви от одрин
научих чак след много време, че е било на някаква естер,
която се самоубила от покруса в синагогата.

четвъртото е арамейски гълъб, който от „архангел гавраил“

"gökçenur ç. için"

beş şeyden hiç vazgeçmedim

ilki bakır bir kâseydi kazıp derince geceler boyu
bir kadının bedeninden çıkardığım
bir paskalya sabahında aynı kâseden yapılmış bir takıyı
başka bir kadının boynuna taktım.

ikincisi dedemin usturası ingiliz çeliğinden,
dikkatlice bakarsan üzerinde kendini görebileceğin.
"bununla kes bileklerini yaşın geldiğinde" deyip
bana bıraktığı benden önce davranan babamın
bir ilkyaz günü kırmızıya boyadığı.

üçüncüsü annemin kızlık aynası bakılmaktan sırı dökülmüş
arkasında edirneli çerçi avram levi yazan
çok sonra büyük sinagog'da bir hazandan
intihar eden ester'in olduğunu öğrendiğim.

dördüncüsü süryani bir güvercin, mor gabriel'den

насам ме следва и ми носи
събрани от гората клечици и съчки, за да мога някой ден
и аз да построя за себе си фамилна къща.

петото е, че не съм забравял аз-а си и вкъщи
съм го връщал от всяко място до което съм достигал.

beri beni takip eden
kendi evimi yapabileyim diye
çalı çırpıyı

beşincisi, unutmadım kendimi
getirdim

bir gün
korudan topladığı
başucumda biriktiren.

eve geri
gittiğim her yerden.

на клон далеч от хорските очи съм.   га!
с миниатюрните си човки птиците   пренасят късове от трупове
в гнездата си. засмея ли се,   се стопявам там където съм обесен.
кръвта, с която са оплескани   ръце
пренасящи вода   към слабините на жена.

защото сред мошеници   принасянето в жертва
е лъжа   унаследена от адам.
защото неподвижното лице   което само дъждовете мият
е от статуя   на малчуган парализиран.
защото от третата минута на вселената насам   съм сам.
защото първият мъртвец   стартира края на света.

Напълнихте   света,
със слюнки, изпражнения   и сперма.
защото копеленцето, наречено човек   откакто съществува
съществува зло.   не правя изключение.
защото затова човекът   е самоубийство.

все още нося нещо в себе си,   което почерня
докато беше скъпоценен камък в бронята на арес –   око от божество.
защото казах, че фалшиви са свещените слова   горях

bir daldayım gözden uzak.
kuşlar minik gagalarıyla
yuvalarına. güldüğümde,
birinin ellerinden
kadınların kasıklarında,

çünkü sahtekârlar arasında
bir yalandır
çünkü hareketsiz yüzünü
felçli bir çocuğun
çünkü yalnızım
çünkü ilk ölen

siz dışkıyla,
doldurdunuz
çünkü insan denen piç dölü
kötülük var.
çünkü bu yüzden her insan

ares'in zırhında bir mücevherken
bir şeyi taşıyorum hâlâ içimde:
çünkü ulu sözü yalanladım.

gak!
ceset parçaları taşıyor
eriyorum asıldığım yerde.
akan kan,
su taşıyan.

kurban
âdem'den kalan.
yağmurdan yağmura yıkayan
heykeli.
evrenin ilk üç dakikasından beri.
başlatır kıyameti.

tükürükle ve spermle
her yeri.
dünyada var olduğundan beri
kendim dâhil.
bir intihar.

kararan
tanrı gözü.
yandım

отново и отново в огъня подклаждан от плътта. та, ето!
сега, излезлият от мен мъртвец е куц и глух, и кьорав!

нека все така да има в сънищата теменуги, хълмове и мараня.
нека да се знае кой никога за никого не е отронил и сълза.
на връщане от острова ти бе навършил пак година.
защото ако бе заплакал, съсирекът от гърлото ти
щеше през очите ти да изтече.
защото докато забравилите своите гробòве се събират на площада
нощта троши капаните за птици заложени в гората.
с други думи нещото наречено живот е да забравяш и да си припомняш
лавандула и лютиви чушки, сладко и солено
отиване и връщане, небитие и вечност
времето, което междувременно изтича е лъжлив пътеводител.

defalarca etle alevlenen ateşte.
şimdi topal ve kör ve sağır

varsın rüyalarda hâlâ menekşeler,
varsın bilinsin
bir yaş daha almıştın
çünkü ağlasan,
akıp gidecekti
çünkü gömüldüğü yeri unutanlar
akşam, kuş kapanlarını kırıyor
yani hayat dediğimiz
lavanta ve acı biber,
gidiş ve geliş,
aradan akan zaman

işte!
içimden çıkan ölü!

tepeler ve sis.
kim hiç kimse için ağlamamış.
adadan dönerken.
boğazındaki pıhtı
gözlerinden.
doldururken meydanı
ormandaki.
unutmak ve hatırlamak
reçel ve tuz
yokluk ve sonsuz
yalancı kılavuz.

на ставене от трона кралят крак строши.
не е за смях. звездата, на която преотстъпих своите очи, ми е сърдита.
жабата, която срещнах в началото на пътя търси ново
блато. полетѝ.

изсвирване на влак. това, което следва е раздяла.
жената дето, обикаляйки по стаите оставяше следи от изгоряло по килима
си тръгна. няма я. разбираш ли.
жасминът с цветове, които си целувал, блоковете,
масите, и стълбите, в чиито сенки си се любил
са само спомен. и лъжа. която надживява истината.

една жена обича пъпешите от градината си.
на пазара се продава перушина от криле на ангел.
кости от загинали за вярата си, изпражнения от бухал,
пепел, от много изгорели хора.
смесена. избягай.
всичко, дето си оставил подир себе си огромно е.

езикът е проклятието ми!

oturduğu tahttan kalkınca ayağı kırıldı kralın.
gülme. gözlerimi ödünç verdiğim yıldızla kavgalıyım.
yolun başında rastladığım kurbağa yeni
bir bataklık arıyor kendine. uç.

tren düdüğü. ayrılık artık.
odalarda dolaştığında halıda yanık izleri bırakan kadın
gitti. yok. anla.
çiçeklerini öptüğün yasemin, gölgesinde seviştiğin apartmanlar,
masalar, merdiven boşlukları,
anı. yalan. gerçek öldüğünde hep kalan.

bahçesindeki kavunları seviyor bir kadın.
pazarda melek kanatlarından dökülen tüyleri satıyorlar.
şehit kemiklerini, baykuş pisliğini,
külleri, bir sürü yanandan kalan.
karışmış. kaç.
ardında bıraktığın her şey koskocaman.

dil lanetim benim!

не чуваме умирането на гласа. но чуваме сумтенето на куклите, които всяка
вечер пускаме на свобода като развързваме конците им и ги полагаме на одъра.
затваряме очи и през главите се завиваме
когато видим сянката, която с имената ни ни заговаря.
лятото е много надалеч. акации протягат сухите си клони
към небето. вечерите,
съвестите сваляме и в портмантото ги закачаме
да заловим в съновиденията бъдещето си.
но ако жрец предскаже датата когато ще умрем не ще го слушаме.

duymayız sesin ölümünü.
akşamları iplerinden azat edip
görünce gözlerimizi kapayıp
bize adımızla
buradan uzakta yaz.
göğe uzanmış.
bilinçlerimizi çıkarıp
yakalamak için rüyalarımızda
dinlemeyiz oysa bir kâhin söylese

hırıltısı kulaklarımızda ama
sedire yatırdığımız kuklaların.
yorgan altına saklanıyoruz
seslenen gölgeyi.
katırtırnakları kupkuru dallarıyla
akşam,
portmantoya asıyoruz
geleceğimizi.
ne zaman öleceğimizi.

последни думи на умиращ съм това какво ли означава?
петелът чер видян насън обесеният в карта тарот мъж съм.
от един кошмар се будя в друг.
около мене се въртят старици с разпокъсани лица.

привидение на пеперуда ме преследва.
двете перли по крилете ѝ ми бяха някога очи.
по пладнешкото слънце слязох от тепетата мен чакаха
с големи медальони в дланите ми обещаха
продължителни игри любовни. не повярвах.
дадох злато купих прах.
сърцето си им дадох а пък те в берлин ми дадоха ръмеж.
при теб дойдох защото ти го пожела.
напуснах тялото си и се скрих зад
храсти. хайде намери ме.
целунах камъчетата ти и ги залепих за своите криле
нощ и ден ден и нощ

от срички две се състоеше името ти. и сърцето ми последва ритъма му.

ölen birinin son sözüyüm nedir bunun anlamı?
rüyada görülen kara horoz tarottaki asılan adamım.
bir kâbustan başka birine uyandım.
yüzleri paramparça yaşlı kadınlar dönüyordu etrafımda.

bir kelebeğin hayaleti takip ediyor beni.
kanatlarındaki inci bir zamanlar gözlerimdi.
ikindi güneşinde indim tepelerden beni bekliyorlardı
büyük madalyonlar vardı ellerinde uzun sevişmeler
vadediyorlardı. kanmadım.
altın verdim toz aldım.
kalp verdim berlin'de ipince yağan bir yağmur verdiler.
sana geldim çünkü bunu istedin.
bedenimden çıktım ve bir çalının arkasına
saklandım. bul bakalım.
minik çakıl taşlarını öptüm ve kanatlarıma yapıştırdım
gece ve gündüz gündüz ve gece

iki heceydi adın. uydu kalbim ritmine.

вечер. от обяд насам си ближем козините аз и котките.
едната хапе и разкъсва собственото си месо. коя?
разбира се че аз. не спрях да се самоизяждам.

ушите ми са си на място. това си е добре.
по вятъра разбирам че нейде вие вълк.
конете, величаещи степта в посока на луната цвилят.
„всичко е от бог ни казва дяволът на ставане от клона, върху който е седял”
ми казваш. „казаното е познато,
непознатото не е било изказвано.“ в града сме.

жасмини с лятно утро са влезли в кафенето.
а всъщност почва зимата. една дълбока и мъглива зима.
зима, в която чайките в пристанището са на топка,
а излизат с кожени палта от вкъщи котките.
виж колко хубаво стои палтото върху своя притежател.

не заспивай. не е време за спане.
някой те е изпреварил и всички страници е изгорил. язък.
това, което следва е раздяла.

akşam.
kedilerle yalanıyoruz öğleden beri.
ısırıp koparıyor kendi etini biri.
kim?
elbette benim.
kendimi yiye yiye bitiremedim.

kulaklarım yerinde.
iyi bu.
anlıyorum rüzgârdan
bir kurdun uluduğunu.
bozkıra tapan atlar
ay'a kişniyor.
"her şey allah'tan diyor şeytan
kalkarken oturduğu daldan"
diyorsun.
"söylenen bilinir,
bilinmeyen söylenmemiştir."
kasabadayız.

yaseminler ve yaz sabahı
kahveye gelmişler.
oysa kışa giriyoruz.
derin ve sisli bir kışa.
limandaki martıların
tortop olduğu,
kedilerin sokağa
kürkle çıktığı bir kışa.
kürk ne çok yakışıyor bak
ait olduğuna.

uyuma.
uyunacak zaman değil.
biri senden önce yakmış tüm sayfaları.
yazık.
sonra
ayrılık.

SELAHATTIN YOLGIDEN

WHEN YOU SLEEP YOU CAN SEE THE NIGHT

Translated from the Turkish by
Jeffrey Kahrs & Mete Özel

POETRY

i descended to the plain in the moonlight like a wolf.
four legs, four shackles: pain, detestation, suspicion and passion.
two letters six postage stamps four rubber stamps.
you were asleep your windows fogged up
the moon was my father i knew it well.
i lay next to you a dead titmouse on my chest.
you thought you could keep your lies to yourself? what a joke!
the other day i talked to god
which is why i howled when you asked if i believe in anything.

you smiled. another joke.
they were still going in and out of each other.
they licked salt off each other's skin.
i killed my desire to kill at night.

one day next to a river i tore off my pelt which was just fine.
i realized everyone burns out someday which is all right.
i howl and howl and howl?
i howl like a wolf howls.

my neck is thinner than the stem of a gourd. when night comes for me
suddenly like a demon the barricades around my emotions fall.
what should i do when angelic words are recited?
when i can no longer conjure spells in every language?
i am alone. i am at a dead end. i am waiting for the dream.

i'm like this because of the shape of the womb i grew up in.
while the nouveau riche waited to hunt frogs
i made my own plans. i abhor all hunters
including myself. i accept all the pain.
i was born to break the integrity of integrity into pieces.

the woman puts the sleeping chicks of doves on her chest.
she nurses hoglets whose mothers have been crushed.
i dream of swimming in the lilac veins of her eyes.
she turns and looks at me then turns away: she'll be leaving soon.
i know she knows life is intolerable without her.
she laughs, a bee on a daisy
buzzing at the foot of the last bastion of byzantium inside me.
we walk around together and drink coffee. as day retires from the city
we retreat to one of these houses to celebrate that old form of worship.

i'm now old enough   to understand what life has to offer.
i've learned why   humans don’t like getting used to routines
when i gave up my addictions.   "ah" she says
"isn't this beautiful?   i want you always inside me."

i find a tree for a nightingale   and a forest for a lion.
i touch her back,   her hips,   the peach fuzz on her skin.
i kiss the apple in her eye.   just like this   so she won't forget me.

1.

crying was forbidden horses put out to pasture asked for permission to do it.
i marked all the spots on the steppe where they would cry in blue.
one compared one of my eyes to an apple blossom.
i spent my soul. i believed in my body. that's why i stayed behind.
i waited for you to come because i was human.
sometimes i didn't want to know sometimes they didn't tell me.
i was caught between right and wrong. a white cat
sleeping next to me helped steal your dreams one by one.
don't write what you're going through right now if you dare.

2.

for dry river beds and receding seas
for whores i bought food for and unread books
i apologize. i've prepared a small package.
my past and future are in it. i was adrift and

set out anyway.
on the tail of a rooster.
said the sea
i made peace with the crabs
i consorted with the smell of your crotch

i came across a lost color
"i was here before anyone else,"
when i came between her breasts.
and those who had just learned to read.
as you looked down at me.

3.

i tried to play the cello out of jealousy.
i‘ll sleep here until summer comes.
i bought a gray shirt that when not ironed
„let your body be the temple of a religion
but me.” i said such naive things
i didn‘t know where i was going.
i came here. i passed alders
i was reborn
i found the meaning of life

i built a cage for myself.
i‘ve thrown away all the adjectives.
turns into dry leaves.
no one believes in
looking into your eyes.
i followed a poppy.
and spoke with women.
in a village without a conjurer.
in dreams.

4.

i was protected from the amulet by an army of white foxes.
i plucked a feather from gabriel‘s wing. i made the birds jealous.
i believed in every image of myself i dug in the sand under the almond tree
with a pencil. using a cat’s eyes i read the future
i carved out for myself that led to nothingness. in salonika,
jerusalem, yerevan, and bombay i believed in other gods.
i thought how delightful it would be if summer came.
we weren’t introduced but when they said hi then i replied.
i wrote a lot of poems. i thought maybe one day
they would touch someone and heal them.

„for gökçenur ç."

i never gave up on five things

the first was a copper bowl. for many nights i burrowed
into the woman's body i extracted it from
then put a piece of jewelry cast from the same bowl
around another woman's neck on easter morning.

the second was my grandfather's straight razor made of english steel.
look carefully and you'll see it mirrors your image.
„cut your wrists with this when you're old enough" he said
my father painted it red on an early summer day before i thought of doing it.

my mother's compact mirror was the third
it had been looked at so much it faded.
inscribed on the back: "traveling salesman avram levi of edirne".
many years later i learned from a hazzan in that city's great synagogue
it belonged to ester who committed suicide.

the fourth was an asyrian dove that collected branches and brushwood

from a grove   and followed me from mor gabriel
piling them up beside my bed   so i could build my own home.

the fifth is me: --i haven‘t forgotten who i am--   and carry myself
home   from wherever i‘ve been.

i perch on a branch out of sight. caw!
birds carry pieces of a corpse in their toylike beaks
and when i laugh at their nests i'm crushed where i'm perched.
blood flows from someone's hands
into the crotches of women carrying water.

because playing the victim among imposters
is a lie coming down to us from adam.
because rain leads to rain
washing the motionless face on a statue of a paralyzed child.
because i've been alo from the first three minutes of the universe.
the first one to die starts the apocalypse.

you filled everything up
stool, saliva and semen.
because ever since this clever bastard called a human being
has existed in this world --please include me-- there is evil.
which is why every human being is a suicide.

i still carry something inside me like a dark jewel
in ares' armor: the eye of god.
because i denied the holy word i burned!

feeding the flames of the fire with flesh ripped from inside me
the lame, blind, deaf and dead!

let violets, hills and fog keep a place in our dreams.
let it be known: who has never cried for someone?
you were one year older when you came back from the island.
and if you cry the clot in your throat
will flow out of your eyes.
when the town square is filled with those who have forgotten
where they are buried evening breaks into bird traps in the forest.

so life is about forgetting and remembering
lavender and chili pepper, jam and salt,
going and coming, non-existence and eternity,
time passing by a misleading guide as always.

when he rose from his throne the king broke his foot.
don't laugh. i lent my eyes to a star that offended me.
the frog i met where the road begins
is looking for a swamp to call its own. flee.

the train whistle blows. it's time to leave.
the woman burns signs into the carpetwhen she walks through the rooms.
gone. disappeared. --you understand this.
the jasmine flowers you kissed,
the shade of apartment buildings where you made love,
desks, stairwells,
memories. the lies. what remains when the truth dies.

a woman loves the melons in her garden.
in the pazar they sell feathers from the wings of an angel,
the bones of martyrs, and the shit of owls.
ashes --a flock of burnt remains
all mixed up. run.
this vast notion of everything you left behind.

language is my curse!

we've never heard the death of the voice but it growls in our ears.
we release puppets from their strings
during the evening. and lay down on the couch.
we close our eyes and hide under the covers
where shadows call us by name.
summer is far away. its dry stalks of scottish broom
reach for the sky. this evening
we remove our awareness and hang it on a coat rack.
we want to see the future in our dreams.
but we won't listen when an oracle tells us when we will die.

i’m a dying human being’s last word. what does it mean?
i'm a charcoal black rooster seen in a dream the hanged man of the tarot.
i woke up from one nightmare and entered another.
old women with shattered faces spun in a circle around me.

the hant of a butterfly follows me.
the pearls on its wings were my eyes.
i came down from the hills in the afternoon sun and they were waiting
to award me the large medal they held. they promised me long bouts
of lovemaking. i wasn’t fooled.
i gave them gold and recieved dust.
i gave them a heart they gave me drizzling rain in berlin.
i came to you because you asked me to.
i left my body and hid behind a bush.
i’m still hiding find me.
i kissed tiny pebbles and glued them to my wings.
day and night night and day

your name was two syllables matching the rhythm of my heart.

evening. the cats and i have been licking ourselves since noon.
one of us is tearing at their flesh. who?
of course it's me. i can't stop eating myself.

my ears are here. that's good.
i understand how a wolf howls thanks to the wind.
horses that worship the steppe whinny at the moon.
you said, "the devil sat on a branch then stood up and said,
“everything is from god. what is said is known.
the unknown is not said." so you see, we're in a small town.

the jasmine and the summer morning came to the café.
winter begins vast and foggy.
the seagulls flock together in the harbor,
a winter when cats walk the streets wearing a full coat.
look how well their fur suits them because it is who they are.

don't sleep. this is no time to sleep.
someone burned the pages before you could. what a shame.
the separation thus began.

СЕЛЯХАТТИН ЙОЛГИДЕН / SELAHATTİN YOLGİDEN

Турски поет, преводач и редактор. Роден в Истанбул. Негови стихове са публикувани в множество литературни списания. Член е на организационния комитет на международния поетически фестивал Istanbul Offline. Негови стихове са превеждани на 17 езика. Участва в безброй много национални и международни фестивали.

Издадени книги:

Нямаше жива душа на брега (Su Kıyısında Kimse Yoktu) – 2004 – Adam Yayınları *Награда за поезия на името на Джемал Сюрея за 2004 г.*
Когато денят се разсърди на нощта (Gün Geceye Küstüğünde) – 2007 - İkibinaltı Yayınları *Награда за поезия на името на М. Сунуллах Аръсой за 2007 г.*
Забравени от мен пристанища (Unuttuğum Limanlar) – 2009 – Sel Yayıncılık
Беше лазурна игра между нас (Lacivert Bir Oyundu İkimiz Arasında) – 2011 – Kırmızı Kedi Yayınları *Награда за поезия на името на Ариф Дамар за 2011 г.*
Закъснявам за вкъщи, но самотата ще ме чака (Eve Geç Kaldım Yalnızlık Bekler) – 2013 – Kırmızı Kedi Yayınları *Награда за поезия на името на Бехчет Айсан за 2014 г.*
Вие бяхте най-далечното място, до което съм стигал (Gittiğim En Uzak Yer Sizdiniz) – 2015 – Kırmızı Kedi Yayınları *Всеки се раздели със себе си (Herkes Ayrıldı Kendinden) – 2017 – Kırmızı Kedi Yayınları*
Дори насън съзираме нощта (Uyurken de Görebiliyorsun Geceyi / When You Sleep You Can See the Night) – 2022 – Kırmızı Kedi Yayınları
Награда за поезия на името на Метин Алтъок за 2023 г. (16-то издание) Чадърът на Бах (Bach'ın Şemsiyesi / Bach's Umbrella) – 2023 – Orlando Poetry Art

Türk şair, çevirmen ve editör. İstanbul'da doğdu. Şiirleri birçok edebiyat dergisinde yayımlandı. İstanbul Offline Uluslararası Şiir Festivali yönetim kurulundadır. Şiirleri 17 dile çevrildi. Yurt içi ve yurt dışında sayısız festivale katıldı.

Turkish poet, translator and editor. Born in Istanbul, his poetry has been published in various journals. A member of the organizing committee of Istanbul Offline International Poetry Festival, his work has been translated into 17 languages. He participated in numerous festivals in Turkey and abroad.

His books are:

Su Kıyısında Kimse Yoktu (There Was Noone by the Water) – 2004 – Adam Yayınları Winner of the Cemal Süreya Poetry Award in 2004
Gün Geceye Küstüğünde (When the Day Sulk to the Night) – 2007 - İkibinaltı Yayınları Winner of the M. Sunullah Arısoy Poetry Award in 2007
Unuttuğum Limanlar (The Ports I Forgot) – 2009 – Sel Yayıncılık Lacivert Bir Oyundu İkimiz Arasında (Navy Blue Was a Game Between Us) - 2011 – Kırmızı Kedi Yayınları Winner of the Arif Damar Poetry Award in 2011
Eve Geç Kaldım Yalnızlık Bekler (I Am Late for Home Loneliness Wait) – 2013 – Kırmızı Kedi Yayınları Winner of the Behçet Aysan Poetry Award in 2014
Gittiğim En Uzak Yer Sizdiniz (You Were the Furthest Place I've Ever Been) – 2015 – Kırmızı Kedi Yayınları Herkes Ayrıldı Kendinden (Everybody Left Himself)– 2017 – Kırmızı Kedi Yayınları
Uyurken de Görebiliyorsun Geceyi (When You Sleep You Can See the Night) – 2022 – Kırmızı Kedi Yayınları Winner of the 16th Metin Altıok Poetry Award 2023
Bach'ın Şemsiyesi (Bach's Umbrella) – 2023 – Orlando Poetry Art